

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordem. Odjakživa jsem si rázně zadržky se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přeměnila jsem, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorům úlohy, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého roku v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mnou ujali se organizátoři na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z účastníků) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se dvěma body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávou, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přeměnila od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Nakolik minut jsem fascinovaná, a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila strážnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli se k tomu letenky, jestli potřebuji vzhled, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a největší sestava je megasen.

O co v rekordě šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšný - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátoři tedy uložili poměrně směšný cíl - pokusit se stávající rekord, a to téměř lidem, složitě vzhledně, zřetelně a ustanovit tím současně celkovou i úlohu světová 1/2 rekord. 2 světová rekordy v jednom sešlabe přetáhla - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděte na místo totiproti pro mne nepřipadala v úvahu jednak z finančních důvodů, dále z praktických důvodů - představa, jak já bych sváje - a ne moc dobrá úroveň, jezdím v LA po x-proudových silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na místo téměř neobvyklá - paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vzhledně z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mě vyburcovalo k u mě nevdané asertivitě, a když jsem držela před sebou vzhledně, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez předehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavázeli naši gate a poté, co jsem se zpocené vyřadila - zhroutil se do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme má-t 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala vzhledně za snadné překážky za překonané a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordě ji ne

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem pátečního startu před ránem nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a které pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy v rámci se později měnily (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodně ráda, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ráně nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteční hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteční se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floateři, kteří vylézá z letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celá dopoledne bezpečnostní - jízdenky, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 zážitek, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech taktických pátečních 4-way zážitek v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektorové rekordní pokusech). 4-way zážitek pro nás vytvořili pílekově - svatová - organické sestav.

Přimi první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, šla jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzóně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přimě každém seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za úkol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou přídovou rychlost 193-196 km/hod. Každě, kdo někdy skákal velké sestavy, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na přídové rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dodávali pomoc - zejména tak, aby se přimě volněm pádu cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k velkému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba dělaly asi přimě změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřimě zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si je třeba skořily 2 skoků dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zátěží 3/4 ovámi pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřítina holek modřiny od zátěží 3/4 ová ch pájsá, která z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřítina, která představuje velké riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhla tím bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (která se při drnání po akci ukázal jako zlomená káštka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřítiny podivně kolísaly - vřítiny jeden seskok byl naprosto 3/4 asná a druhá seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemám nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a účastnice mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhá bod už je jednoduchá. A budeme připraveni, dostaneme vřítinu - vřítinu - aby se stihl druhá bod. Což jsme tak přítel den dostaly jsme tak skákat z vřítiny 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě posledním seskoku tohoto dne bylo opět 5 sektorů ze pochytaných a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zátěží, protože přímě námi jsou poslední dva dny téměř chytit rekord posledního dne akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC šel do letadla (mezitím tak bylo několik plánovaných poplachů, takže jsme byli několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřítinu zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od účastnic z nich remcání, všechny byly včas na bránu, všechny se soustředily jen na přímě seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední fázi přímě vřítinu - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavřím oči a představuji si celou seskok. Ve chvíli letu otevřeme dveře, světlá zelená, soustředěná se na klidně a pomalu dýchám - a GO!

Během s Katy, vysoko mě a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu před a pod mnou, jak se kráslá a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přesně tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jet, nadechnout a vydechnout, než chytím Katu. Zatím sleduji sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katou na sebe vždycky culíme pomocí trekových, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně celý, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha po d nikde - já jsem tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám se a vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám si to a i kdybych do středem, po jilhlím po krajích a za ním si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn předem ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padáček a jakmile vidím její "vzdávající se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - máj trekovacím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy cívám, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímí rozchodu našeho trekovacího tím vidím holky, jak letí každá s svým směrem a tím se, až se s nimi po přistání obejmu a až se podívám na tohoto seskoku.

Přistávám na malém kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře za mnou přistávám Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi říká, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate řekne. Po celou dobu během - na oběm obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojme se, aby rozhodně nepřistáli s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazovák (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodem. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vítězství. Následující chvíle radost asi neuvěřitelně euforické, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z čeho se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

PotĚ Kate oznamuje, Ā¼e se pokusĀ-me o tĀ™Ā-bodovĀ½ seskok, coĀ¼ by byly dalĀĀ- dva svĀtovĀĚ rekordy. ZnamenĀ-pĀ™echod do tĀ™etĀ-ho bodu bude vypuĀitĀ-nĀ- stuchy - jakmile Kate stuhu pustĀ- z ruky, bude to znamenat pĀ™echod do dalĀĀ-ho bodu. Ale po takovĀĚ emoĀ-nĀ- nĀĵloĀ¼i je skuteĀ-nĀ- velmi tĀ-Ā¼kĀĚ se zaĀĀ-t plnĀ- koncentrovat na pĀ™Ā-Ā letadle jsem se nĀ-ĵkolikrĀĵit pĀ™istihla, Ā¼e myslĀ-m na minulĀ½ (rekordnĀ-) seskok a ne na ten pĀ™Ā-ĀĵitĀ- a jen silou vĀ-letĀ- nutila k vizualizaci pĀ™Ā-ĀĵitĀ-ho tĀ™Ā-bodovĀĚho seskoku. Seskok dopadl dle mĀĚho oĀĚkĀĵvĀĵnĀ- - tedy v sestavĀ- byly nĀ-ĵterĀĚ holky podpadly, pĀĵdovĀĵ rychlost neodpovĀ-dala zadĀĵnĀ-. VpodeĀ-er dne jsme nasedly do letadel k poslednĀ-mu pokusu toho dne, ale doĀĵlo k jakĀ-si technickĀĚ poruĀĵe Skyvana a seskoky pro tento den tudĀ-Ā¼ byly ukonĀ-eny.

SeĀĵily jsme se tedy znovu v hangĀĵru, kde Kate oznĀĵmila konec celĀĚ akce - o den dĀ™Ā-ve, neĀ¼ bylo v plĀĵnu. ĀĚĀĵst neproskĀĵkanĀ½ch seskokĀ- nĀĵm mĀĵla bĀ½t refundovĀĵna s tĀ-m, Ā¼e kdo mĀĵ zĀĵjem, mĀ-Ā¼e se druhĀ½ den pĀ™ĵpojĵ muĀ¼skĀĚ skupinĀ- s Danem BC a skĀĵkat organizovanĀĚ velkĀĚ sestavy ve smĀ-ĀĵenĀĚ skupinĀ- (50-60way). Zprvu mne pĀ™edĀ-sasnĀĚ akce mrzelo, ale kdyĀ¼ jsem pak na veĀ-ernĀ- pĀĵrty vidĀĵla, jak to umĀ- zejmĀĚna rusky v osla tak jsem jiĀ¼ nelitovala, protoĀ¼e bylo zĀ™ejmĀĚ, Ā¼e na druhĀ½ den bychom stejnĀ- nemohly skĀĵkat v plnĀĚm poĀ-tu.

VeĀ-ernĀ- oslava se nesla v duchu dĀĵkovaĀ-ek, dekorovĀĵnĀ- novĀ½ch Ā-lenĀ- 100-way klubu (takĀĚ jsem si doĀĵla pro svoĵ nĀĵĀĵivku:-)) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezaĀ¼il, nepochopĀ-:-) Rekordmanky z Japonska pĀ™inesly tradiĀ-nĀ- Āĵb a kdo chtĀĵl, toho do nĀĵ oblĀĚkly a ochotnĀ- se s nĀ-m vyfotily. ZkouĀĵely na mne to jejich sakĀĚ, ale naĀĵtĀĵstĀ- jsem utekla akorĀĵt vĀ-sas, abych byla schopna druhĀĚho dne skĀĵkat.

Den 7 a 8

V sobotu rĀĵno se asi 15 holek vĀ-etnĀ- mne pĀ™ĵdalo k muĀ¼skĀĚ formaci a skvĀĵle jsme si zaskĀĵkaly pod vedenĀ-m Dana Dougha Fortha. V nedĀĵli mne pak Katya naloĀ¼ila do auta, odvezla do outletu, kde jsem bĀĵhem 40 minut nakoupila dĀĵrky pro moje blĀ-zkĀĚ a celĀ½ zbytek dne jsme strĀĵily v luna parku, kde jsme vyzkouĀĵely skoro vĀĵechny horskĀĚ drĀĵhy, kterĀ- byly k mĀĵnĀ- - nĀ-ĵterĀĚ ty drĀĵhy byly opravdu divokĀĚ! VeĀ-er jsem sedla do letadla natolik unavenĀĵ, Ā¼e jsem nĀ-ĵkolikrĀĵ usnula bĀĵhem podĀĵvĀĵnĀ- veĀ-eĀ™me a jen s velkĀ½m pĀ™emĀĵĵnĀ-m jsem se probouzela do tĀĚ doby, neĀ¼ mi letuĀĵ tĀĵc s jĀ-dlem. Ve vteĀ™inĀ- potĀĚ jsem usnula a probudila se aĀ¼ tĀ™ĵ hodiny pĀ™ed pĀ™ĵstĀĵnĀ-m v LondĀ½nĀ-:-) Z Lon poslala zprĀĵvu naĀĵim, aby mne vyzvedli v Praze na letĀĵti. JakĀĚ bylo moje pĀ™ekvapenĀ-, kdyĀ¼ po pĀ™Ā-chodu do pĀ™ĵ haly kromĀĵ mĀ½ch rodiĀĀ- na mne ĀĚkal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzĀĵm jenom dĀ-ky tomu, Ā¼e jsem byla v pĀ™Ā-liĀĵ velkĀĚm Āĵoku:-) Moc dĀĵkuji za to milĀĚ pĀ™ĵvĀ-tĀĵnĀ- kluci!

Nebudu tady dĀĵkovat ostatnĀ-m ĀĚĀ-stnicĀ-m, organizĀĵtorĀ-m, kameramanĀ-m, pilotĀ-m, baliĀĀ-m atd. VĀĵichni vĀ-me, Ā- velkĀĚ sestavy nejsou o jednotlivĀ-ch, a Ā¼e jsou vĀ½jĵmeĀ-nĀĚ prĀĵvĀĵ proto, Ā¼e vĀĵichni a vĀĵechno musĀ- fungovat na tu sprĀĵvnou chvĀ-li. Ale chci pdĀĵkovat tĀ-m ostatnĀ-m, bez kterĀ½ch bych se tĀĚto akce nikdy nemohla zĀĚĀ-stnit - Lojzek, naĀĵi, Ā½aneta a Eva VokurkovĀĵ. Taky moc dĀ-ky za cennĀĚ rady MartinĀ- PĀĵtĀĚ, ĀĚĚoĀĀ-kovi a Happymu a nakonec Dan nĀĵpad s dortem! A pak vĀĵem, co drĀ¼eli palce. DĀ-ky!

VideĀ- ze seskokĀ- mĀĵm mnoho, ale neexistuje Ā¼ĀĵdnĀ½ oficiĀĵlnĀ- sestĀ™ĵh z udĀĵlosti. MĀ½m neĵoblĀ-benĀĵĀĵ-m vide tedy krĀĵtkĀ½ sestĀ™ĵh od jednĀĚ z argentiĀ-anek:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo v újude:-)